

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankrana pisma se ne sprejemajo in rokopi se ne vrnejo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruga z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta „ 12—
za tri mesece „ 6—
Za sedmiščno izdajo za celo leto 5/30—
za pol leta 2/60—

Posredne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone

Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln.
Smrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5—
vsaka nadaljina vrsta „ 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelk „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelk se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštoupravnični račun št. 8-11.652.

Na severu položaj neizpremenjen, na jugu nič novega.

Na zapadnem bojišču se nadaljujejo francoski napadi in nemški protinapadi. - Nemška letala nad Dunkirchnom.

Boji v Karpatih in v Bukovini trajajo dalje. - Ob Biali odbiti ponovni ruski napadi

DUNAJ 1. (Kor.) Uradno se objavlja: Dne 1. januarja 1915 opoldne.

Boji v Karpatih in v Bukovini trajajo dalje. Včeraj niso dovedli do nobene izpremembe položaja.

V porečju Biale, južno od Tarnowa, so bili čez dan in tekom noči odbiti ponovni sovražni napadi s težkimi izgubami za nasprotnika. Naše čete so vjele pri tem 2000 Rusov in uplenile 6 strojnih pušk.

Severno od Visle je trajna megla preprečila bojno delovanje. Zato je vladal deloma mir, deloma je zaznamovati manjše napredke.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

Z južnega bojišča.

DUNAJ 1. (Kor.) Uradno se objavlja: Dne 1. januarja 1915 opoldne.

Na južnem bojišču se ni pripetilo ničesar.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN 1. (Kor.) Veliki glavni stan, 1. januarja 1915, dopoldne.

Na vzhodno-pruski meji in na Poljskem je ostal položaj neizpremenjen. Močna megla je ovirala operacije.

Vrhovno armadno vodstvo.

Cesar Viljem svoji armadi in mornarici ob novem letu.

BERLIN 31. (Kor.) Veliki glavni stan, 31. decembra dopoldne.

Nemški armadi in mornarici!

Po petmesečnih dolgih, težkih in ljutih bojih stopamo v novo leto. Izvojevano so sijajne zmage, priborjeni veliki uspehi. Nemške armade stoji krepko povsod v sovražnih deželah. Ponovni poskusi nasprotnika, da bi poplavlil nemško ozemlje s svojimi armadnimi masami, so se ponesečili.

V vseh morjih so se proslavile naše ladje; njihove posadke so dokazale, da se ne znajo samo zmagovito boriti, ampak da so pripravljene pred premočjo tudi junško umreti.

Za armado in brodovjem stoji nemški narod v brezprimerni ednosti, pripravljen, da žrtvuje svoje najboljšje za domače ognjišče, ki je moramo braniti proti zločinskim napadom.

Mnogo se je zgodilo v starem letu. Toda sovražniki še niso potolčeni. Vedno nove armade se vale proti našim in četam naših zvestih zaveznikov. Števila nas ne strašajo. Četudi je čas resen in naloga težka, zamoremo vendar gledati s polnim zaupanjem v bodočnost.

Z božjim modrim vodstvom zaupam v brezprimerno hrabrost armade in mornarice in se smatram eno z vsem nemškim narodom.

Zato neupogljivo v novem letu k novim dejanjem, k novim zmagam za ljubljeno domovino.

Veliki glavni stan, 31. decembra 1914.

Viljem I. R.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN 1. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 1. januarja 1915 dopoldne.

Pri Neuportu se ni zgodilo ničesar bitvenega. Reokupacijo od sovražnega artiljerijskega ognja popolnoma razstrelega zaselja St. Georges, smo z ozirom na tamkajšnje visoko vodo opustili. Vzhodno od Bethuna, južno od prekopa, smo iztrgali Anglezem en strelski jarek.

V Argonih so naši napadi napredovali. Vjele smo zopet 400 Francozov in uplenili 6 strojnih pušk, 4 minovke in veliko število drugega orožja in municije.

Severozapadno od St. Mihiela pri Lahagneixu ležeče francosko taborišče smo uničili z artiljerijskim ognjem.

Napadi pri Fivreyu in zapadno od Sennheima, ki so se ponavljali včeraj, so bili vsi odbiti.

Vrhovno armadno vodstvo.

BERLIN 1. (Kor.) Iz velikega glavnega stanu se poroča: Decemberski plen naših

v Argonih se borečih čet znaša skupno 2950 neranjenih ujetnikov, 21 strojnih pušk, 14 minovk, 2 revolverska topa in 1 bronasti možnar.

Vojni ujetniki Nemčije.

BERLIN 31. (Kor.) Skupno število ob sklepu leta v Nemčiji nahajajočih se interniranih ujetnikov (brez civilnih ujetnikov) znaša 8138 oficirjev in 577.875 mož. V tem številu se ni všteti del ujetnikov pri zasledovanju na Rusko-Poljskem in tudi ne ujetniki, ki jih še prevažajo v notranjost.

Skupno število je sestavljeno sledeče: Francozov: 3459 oficirjev, 215.905 mož, med njimi 7 generalov. Rusov: 3575 oficirjev in 306.294 mož, med njimi 18 generalov. Belgijcev: 612 oficirjev, 36.852 mož, med njimi trije generali. Angležev: 492 oficirjev in 18.824 mož.

Preko Kopenhagna razširjena, baje iz ruskega vojnega ministrstva izvirajoča vest, da se nahaja v Rusiji 1140 oficirjev in 134.700 mož nemških vojnih ujetnikov, je zapeljiva. Rusi vstevajo v skupno število vse civilne ujetnike, ki so bili ob začetku vojne aretirani in internirani.

Vojnih ujetnikov je v tem številu največ 15%. Pri tem je še pomisliti, da je večina tudi teh ujetnikov prišla ranjena v ruske roke.

BERLIN 1. (Kor.) Vse časopise konstatira s hvalečnostjo dosežene uspehe in izraža trdno prepričanje, da se bo končala gigantska borba zmagovito. Pri tej priliki naglašajo listi zasluge zavezniških avstrijskih armad, ki so prizadejale ruskim armadam v Galiciji in na Poljskem občutne poraze in vzdržale napad ruskega milina pod neugodnimi pogoji.

Nemški letalci nad Bänkirkchnom.

LONDON 31. (Kor.) »Daily Mail« poroča iz Bänkirkchna:

Štirje nemški letalci so metali včeraj pol ure bombe na poslopja mesta, pri čemer je bilo 15 oseb ubitih in 32 ranjenih. Čete so streljale na letala, ki pa so pobegnili.

LONDON 1. (Kor.) Obširneje poročilo »Daily Maila« o napadu nemških letal na Bänkirkchen pravi:

»Predvčeršnjem je metalo sedem letal bombe na mesto. V vseh mestnih delih je bilo slišati eksplozije. Komaj je izginilo eno letalo, je prišlo drugo. Po vsem mestu so pokale puške, s katerimi so streljali na letala, ki so metala eksplozivne bombe. Mnogo hiš je bilo poškodovanih. Crepinje razbitih sip so letale na vse strani. Na nekem mestu je bil trčen cestne železnice popolnoma prerezan. Prva bomba je padla na utrjeno pozicijo, dve drugi v bližino železniške postaje, četrta v Rue Caumatin, peta v kuhinjo vojaškega lazareta. Prihodnja pri magistratu in zadržja v bližini arzenala. Dve bombi ste padli v predmestju na neko tovarno. Tudi okraja Quedeque in Veurne sta bila zadeta. Mnogo oseb je bilo težko ranjenih; trupla so strahovito razmesarjena. Bombe so bile napolnjene s kroglijami, ki so popolnoma preluknjale zidovja različnih poslopij.

Eno nemško letalo je krožilo kot straža zunaj mesta in se ni udeleževalo napada. Bilo je očitno pripravljeno, da odbije eventualne sovražne letalce.

Priznanje nemškega prestolonaslednika pionirskim četam.

BERLIN 1. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« priobčuje naslednje armadno povelje kronprinca Viljema, katero povelje pomeni visoko priznanje za naše pionirske čete:

Armadno povelje dne 31. decembra 1914.

Iz v zadnjem času ponovno podanih mi sporočil o izvrstnih uspehih pionirjev vseh armadnih zborov armade, povzemam v svoje zadoščenje, da izrekam tem izbornim četam svoje priznanje. Vedno povpraševanje vseh bratskih orožnih vrst po pionirjih najbolj označuje njih pomembnost v našem sedanjem postojanskem in utrdbenem boju proti našemu sovražniku, ki ga je treba upoštevati, kar se dostaje pionirsko tehniških odnošajev. Prosim poveljujoče generale, da sporoče moje priznanje vsem pionirskim poveljnštvom.

Višji poveljnik Viljem, prestolonaslednik nemške države in Prusije.

Letalce Hawnet rešen.

YMUIDEN, 1. (Kor.) Neki francoski parnik je pripeljal semkaj angleškega letalca Hawnetta, krovnika zračnega brodovja, ki je pred kratkim napadlo Helgoland. Bil je rešen v bližini Helgolanda in se je nahajal sedem dni na krovu parnika, ki ga radi viharnega vremena ni mogel izkrcati.

Zrtve min.

LONDON, 1. (Kor.) Ribiški parnik »Loy« iz Lowestofia je v Severnem morju zadel na mino in se potopil z vso posadko.

LONDON, 1. (Kor.) Kapitan nizozemskega parnika »Leersum«, ki je zadel v Severnem morju na mino in se potopil, poroča, da je v soboto zvečer pred nesrečo njegove ladje videl, kako se je potopil neki drugi parnik.

Vojna s Turčijo.

Turški prostovoljci.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Glasom neke brzojavke iz Damaska, je prispel tjakaj voditelj rodu Druzov na čelu 300 konjenikov in je naznanil valiju, da je še nadaljnih 20 tisoč prostovoljcev njegovega rodu pripravljenih, da odidejo na bojišče.

IZ GOVORA ZBORNIČNEGA PREDSEDNIKA HALIL BEJA.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Jutranji listi objavljajo sledeča interesantna mesta iz včerajšnjega govora zborničnega predsednika Halil beja:

Vsled slabosti, ki so se pojavile in nako-pičile tekom stoletij, naša neodvisnost ni bila popolna. Kar se je tikalo naše neodvisnosti v notranjosti, so bile naše odredbe in naša kompetenca pod nadzorstvom tujcev, ki so imeli, četudi na podlagi pogo-dob, vendarle kontrolno nad nami.

Z našo zunanjo politiko je bilo istotako. Bila nam je odvzeta možnost, da bi bili v krepki zvezi z eno obeh zveznih skupin, ki obvladujeta splošno politiko. Obrnili smo se enkrat k eni, enkrat k drugi. Vsled tekmovanja nismo mogli napredovati.

Z odpravo kapitulacij smo si zagisurirali neodvisnost v notranji in zunanji politiki. Vsled naukov, ki nam jih je dala doovina in pod pritiskom geografičnega položaja, smo sklenili z Nemčijo in Avstrijo zvezo. Od tega dne tvorimo tudi mi virtualni in dejanski del veseli in smo zado-bili s tem v notranji in zunanji politiki popolno neodvisnost.

S slavnostni, kakršne ste priredili, vcep-ljate ljudem še bolj ljubezen do neodvisnosti. Bog daj, da se dvignemo do veliči-ne in slave naše nekdanje zgodovine.

Prodiranje Turkov v Kavkazu.

CARIGRAD 31. (Kor.) Veliki glavni stan poroča: V Kavkazu prodiranje naše glavne armade uspešno napreduje.

»Fremdenblatt« o misli Avstrije.

DUNAJ 1. (Kor.) Pod naslovom »Misi-ja Avstrije« izvaja »Fremdenblatt«:

V vojni, ki jo bje Avstroogrška, je monarhija ona, ki zastopa stvar narodne svobode in narodne pravičnosti. Napadno se sklicujejo naši nasprotniki na narodno misel, ki zahteva, da naj se vsak narod razvija na lasten način. Za te je ta apel ali le pretežva, da dajo svoji pohleplosti lepše lice, ali pa gre za program obveljave njihove lastne narodne osebnosti, za kar je bilo ustvarjeno v Angliji ime »im-perijalizem«.

Kje je spoštovanje do nacionalne ide-je, če angleški in ruski govorniki in pu-blicisti naznanjajo, da je treba Nemčijo, ki jim je postala na potu, zmanjšati in jo raztrgati na dva kosa? Kje je ona, če napovedujejo ti apostoli pravice uničenje naše monarhije. Njo naj se uniči, da se raz-vojni možnost vseh nadomesti z imperijalizmom posameznih.

Avstro-Ogrska ni delo slučaja. Ona je narodnostno ozemlje, kakor je v tem ozi-ru ni druge države na svetu, monarhija narodnosti, ki obstoji v notranji potrebi. Monarhija tvori obrambo za narodne potrebe svojih prebivalcev. Avstrije ni mogoče uničiti, ne da bi se zadelo njene narode v srce. Niti še tako spretna roka bi ne mogla odcepiti delov te monarhije, ne da bi umorila narodno življenje. Samo v njej se zamore vsak narod razvijati toliko, kolikor dovoljujejo potrebe skupnosti in ozi-ri na druge narode. Če bi se ta ali ona naših jezikovno - mešanih dežel združila s kako sosednjo narodno državo, bi narodna manjšina brez vsega podlegla takoj.

Ne narodna svoboda in narodna pravič-nost, ampak nacionalni imperijalizem bi triumfirali. Primer zato je usoda Bolgar-ov v srbski Macedoniji.

V Franciji vidimo brezpravnost itali-janskega jezika na Savojskem, v Nici in

na Korziki, dočim imajo Italijani pri nas v uradu, na sodnih in v šoli popolno veljavo.

Na Irskem vidimo, kako je bil keltski jezik nasilno zatrt. Kljub vsemu temu se Angleži in Francozi drzno, nastopati proti nam kot zagovorniki narodne svobode. Popolno cinično pa je, če gre Ru-sija, kjer ne smejo prihajati niti Nemci niti Poljaki, niti Ukrajinci niti Rumuni z nobeni-mi narodnimi zahtevami, proti nam v boj kot osvoboditelja. Toda ruska vlad-a, ki niti ne misli nato, da bi pustila do veljave individualno življenje, pripoveduje sedaj svetu, da namerava rešiti pri nas narodne probleme. Rešitev narodnih pro-blemov v Avstriji leži edino v obstoju in delovanju te monarhije. Le s tem, da tvori to ozemlje politično celoto, zamore najti vsak narod svoje pravice. Če je imperi-jalizem potrebna dovršitev narodnega živ-ljenja, potem bi se pač reklo, odreči se narodnemu življenju v tej monarhiji. Kako daleč bi pa šla ta stvar šele, če bi monar-hija izginila!

Celo oni narodi, ki bi dozvedno pridobi-li, ker bi zamogli slediti svojemuo naci-onalistično-imperijalističnemu stremlje-nju, bi za trajno le izgubili, ker bi z našo monarhijo izginil nekak jez proti poseza-nju Rusije in pa ona kulturna država, ki je bila ustvarjena s skupnim žitjem Nem-cov, Slovanov, Madžarov in Romanov, tu na meji srednje in vzhodne Evrope in ki učinkuje plodonosno.

Misija donavske monarhije ni izginila oz. minila, kakor govore sovražniki, ki se hočejo obogatiti z našo posejstvo. Stopila je v novo fazo in vojna, s katero se je ho-telo uničiti monarhijo, dokazuje zopet, ka-ko potrebna in velika je zgodovinska mi-sija, ki jo ima izvršiti Avstro-Ogrska in kako močna je misel, ki jo navdaja.

Cesar sprejel noveletna voščila nadvodjovin in nadvodjinj.

DUNAJ 1. (Kor.) Nj. Veličanstvo cesar je vsprejel danes zjutraj noveletna voščila nadvodjode Karla Frana Josipa in soproge nadvodjinje Zite, nadvodjode Frana Salvatorja in soproge Marije Valerije in njihovih otrok.

Dopoldne sta sporočila svoji čestitki nadvodjode Leopold Salvator in nadvodj-oda Karol Štefan.

Popoldne je bilo pri cesarju družbinsko kosilo, katerega so se udeležili: cesar, nadvodjoda Karl Fran Josip in soproga nadvodjinja Zita, nadvodjoda Fran Sal-valor in nadvodjinja Marija Valerija, nadvodjoda Fran Karl Salvator, in Hubert Salvator, nadvodjinje Geltrude ter Ma-rija knežinja Elizabeta Windischgrätz in grofinja Elizabeta zu Waldburg-Zeil.

Novoletno voščilo armadnega višjega pol-veljnika nadvodjode Friderika cesarju.

DUNAJ 1. (Kor.) Armadni višji povelj-nik nadvodjoda Friderik je za novo leto brzojavil cesarju sledeče:

V trdni nadi, da izvojujem pravično vojno proti močnemu sovražniku z božjo pomočjo do končne zmage, stopa Vašega Veličanstva oborožena moč ob strani svojeja močnega zaveznika v novo leto že-lezne dobe. Zmaga za drago domovino, zmaga za najvišjega cesarja, kralja in voi-nega gospoda je najpristnejše novoletno voščilo stotisočeri oboroženih, ki so po-verjeni mojemu vodstvu. V njihovem imenu prosim najpionirnejše: Blagovoli Vaše Veličanstvo vsprejeti to navdušeno čestitko meni podrejenih vojnih sil kot naj-gotovejše poročstvo za boljšo bodočnost monarhije in njenih narodov. Nadvodjoda Friderik, feldmaršal.

Nato je odgovoril cesar najmilostnejše: Vsled podanih mi noveletnih voščil vseh podrejenih Vam vojnih sil globoko ginjem, se vsestransko najtopleje zahvaljujem. Trdno zaupajoč na svojo obrambno silo, se nadejam božjega blagoslova, da bo ista enega duha in stremjenja stala ob strani našega slavnega zaveznika. Železna doba naj bi v vrstah Vaših bojevnikov naša smo jeklenih src. Pozdravljam mojo ar-mado in mornarico.

Izmenjava noveletnih voščil med Hinden-burgom in nadvodjodo Friderikom.

DUNAJ 1. (Kor.) Generalfeldmaršal pl. Hindenburg je naslovil na feldmaršala nad-vojdodo Friderika sledečo brzojavko: Prosim Vašo c. in kr. Visokost, da bla-govolite zajedno v imenu izročeni mi čet sprejeti k novemu letu najpionirnejša vo-ščila sreče in blagoslova. Stojimo v ne-omajani zvestobi poleg naših vojnih brat-rov, dokler ne dosežemo končne zmage. Generalfeldmaršal pl. Hindenburg.

Feldmaršal nadvodjoda Friderik se je zahvalil s sledečo brzojavko:

Najtopleje se zahvaljujem za zvesti spom-in in dobra voščila za novo leto. Tudi jaz prosim ob priliki novega leta bogatega božjega blagoslova na vojne brate, ki nam v nezlomljivi zvestobi stoje ob strani. Heil und Sieg! Nadvodjoda Friderik, feld-maršal.

Zahvala cesarja Viljema za noveletna vo-ščila berlinskega magistrata in mestnih zastopnikov.

BERLIN, 31. (Kor.) Cesar Viljem je na noveletna voščila magistrata in mestnih zastopnikov (berlinskih odgovoril slede-če:

Za zaupno izjavo ob priliki novega leta moju prisrčno zahvalo. S posebnim vse-ljem hvaležno pripoznavam to, kar sta storila naše glavno mesto in nlega prebi-valstvo z jekleno pestjo in čutečim srcem za našo vojno pripravo in na polju preskr-be za naše izvrstne čete in njihove svol-ce v tem resnem času. Celokupni edin-stveni volji nemškega naroda za domovino in njeno bodočo varnost proti sovražnim napadom doprinese vsako žrtev, bo v no-vem letu v poplačilo zaželjeni vspeh. Vil-jem, rex.

Proklamacija srbskega prestolonasled-nika.

SOFIJA, 1. (Kor.) Proklamacija srbske-ga prestolonaslednika Aleksandra poudarja patriotizem Macedoncev v srbski ar-madi in objavlja za srbski del Macedoni-je ustavne naprave.

Stambulovistično strankarsko glasilo »Volla« pripominja k temu:

Možje, očete in brate omih bosonogih izstradanih beguncev, ki napolnjujejo naša obmejna mesta, zadobe torej politične pravice. Kak cinizem! Dajte jim samo pravi-co, da ostanejo ljudje in da govore svoj jezik. O njih lunaštvu ne bomo govorili. Sedaj, ko ga izpolnjujejo vsled udarcev knute, temveč takrat, ko bodo prodirali proti vam samim.

Amerikanska protestna nota.

LONDON, 1. (Kor.) »Times« poročajo iz Newyorka: Newyorški listi ne smatrajo ameriške protestne note kot slovesen čin proti angleški vladi, poudarjajo pa vpošte-vanje interesov ameriške trgovine.

LONDON, 1. (Kor.) Mornariški kores-pondent lista »Times« piše k ameriški pro-testni noti: Naj se zedinita obe vladi za kate-roliki politiko, predpisi za ladijske o-ficirje glede nevtralne trgovine naj bodo na vsak način jasni in kolikor mogoče nat-ančni. Delo ladijskih oficirjev bi bilo iz-redno olajšano, če bi bili za uporabo so-vražnika določeni predmeti brez izjeme vsi napovedani kot vojna kontrabanda.

Razne politične vesti.

Zanimivo razlago tujih besedi, ki so pri vojski v rabi primašajo listi. Tako se na primer pri pehoti uporablja naziv mušketir ali granatnik. Beseda granatnik je prvotno pomenjala metalca ročnih granat, ki so bile v 17. in 18. stoletju v uporabi. Pehota, ki je metala bombe, se je imenovala »grenadiers«. Nabolj se je imenoval krat po granatnem jabolku, ki je polno zrn, kot je granatna krogla polna zrn smodnika. Ime mušketir je prešlo v francoščino iz italijanskega »moschetto«, ki pomenja lov-skega kragulja in je šele v prenešenem smislu dobilo pomen orožja, frače, nato ladijskih topov in puške. Nositelj puške se je pa nazival mušketir. Beseda dragonec je francoskega izvora in prihaja od bese-de zmaj, francosko dragon, ki je bil sprva na njihovih praporih. Tudi beseda kirsnik je francoskega izvora od besede kiris, prs-na bojna oprava, ki je bila s početka iz kože (francosko cuir, beri kyir). Ime lu-zar je madjarsko od besede husz — dvaj-set, in pomenja toliko kot dvajseti; vsak dvajseti rekrut je bil po starem ogrskem zakonju pridelen k konjici. Ulanec je poljskega izvora (lahka konjica), beseda je pa menda nastala iz turškega »oghlan« — mladenič. Ime sablje je poljsko, palač-rsko. Pistoła je dobila ime od laškega me-sta Pistoła, kjer so to orožje izdelovali, istotako bajonet od južnofrancoskega me-sta Bayonne. Nemško ime za top, Haubi-tze, prihaja iz staročeškega houfnice, to je leseno metalo, ki meče na sovražnika kamenje. Iz angleščine prihaja naziv za topovski naboj, šrapnel, po svojem izumi-telju polkovniku Shrapnelu. Kartaca prihaja od lašk besede cartocchia, napolnjena s kroglicami in sekanim železom. Iz špan-ščine je ime major (mayor), ki je za zo-pet iz latinskega maior, ki pomenja večji.

Stran II.

višji. General je francoskega izvora. Naziv maršal izpeljujejo Nemci iz staronemškega marscalca, ki je prvotno pomenjal jezdeca, zdaj pa najvišjo vojni čast.

Sličice iz njene.

Krakovski zrakoplovci v Przemyslu. Kako je trdnjava praznovala božične praznike? »Nowa Reforma« z dne 28. decembra piše: Minuli prazniki so prinesli Krakovčanom nenavadno drage božične darove. Drugi dan praznikov sta se vrnila dva naša smela vojna zrakoplovca in prinesla kup utešljivih novic z nekoliko tisočič pisem, izmed katerih je bila pretežna večina namenjena Krakovu, sorodnikom in znancom junaške przemyslske posadke.

Naša junaška zrakoplovca sta se dvignila v zrak v Krakovu na Sveti večer. Plavala sta nad sovražnikovo vojsko, ki ni štedila s krogliami, da bi zrakoplov doseglja, toda kroglja je vsakokrat zgrešila in zrakoplovca sta po podgurnem letu dospela v trdnjavo, navdušeno pozdravljena od posadke, kateri sta iz Krakova prinesla prisrčna voščila za praznike.

Prinesla sta naši hrabri posadki morda najdražje darove, pisma in časopise, ki jih že dolgo niso videli. Prinesla sta nekoliko številč »Nowe Reforme«, za katero so se v trdnjavi kar trgali. Za eno številko »Nowe Reforme« so plačevali 10 kron; denar sta zrakoplovca določila za dobrodelne vojne naučence.

Rusi so med prazniki mirovali. Dva dni pred prazniki so nabili na neko drevo pred trdnjavo v ruskem jeziku pisan list s sledečo vsebino: »Želim vam vsem hrabrim braniteljem trdnjave iz celega srca mirne in vesele božične praznike. Mir — mir — mir na zemlji ljudem dobre volje. Bog naj vam izpolni vse vaše želje. To vam žele častniki in moštvo x-te baterije x-te artiljerijske brigade.

V resnici Rusi na sveti večer in prvi božični praznik niso obstreljevali trdnjave.

Naša posadka je sklenila vrniti Rusom na isti način, poslati jim voščilo k njihovim praznikom in jih ne napadati.

Tako je bilo pred prazniki trdnjavo neoficijelno premirje, toda fiktivno, premirje, ki ga ni bilo na celni bojni črti.

Življenje v Przemyslu je čisto normalno. Včasih bi se ti celo moglo zdeti, da ne prebivaš v obleganem mestu. V kavarnah je mnogo življenja, po ulicah precej veliko ljudi, v delavnicah delajo rokodelci — z eno besedo normalno življenje, vse, kakor navadno. Nikdo se ne vznemirja, kajti vse neomajno veruje v zmago.

Najboljši in najznačilnejši dokaz za razpoloženje prebivalstva je fakt, da se bo prihodnje dni vršil v Przemyslu koncert, katerega se udeležijo civilisti in vojska. Velike priprave za ta koncert vzbujajo med ljudstvom silno zanimanje. Dohodki so določeni za dobrodelne vojne namene.

Razpoloženje posadke je izborno. Duh med vojaštvom odličan. Z življenjem je trdnjava popolnoma preskrbljena. »Vztrajali bomo, magari leto dni« — so vojaki zatrjevali našima zrakoplovcema.

Drugi dan praznikov sta se avijatika dvignila, da se vrne v Krakov. Vračala sta se obložena z nekoliko tisoč pisem, Polet nad masami sovražnika je bil med živžogom krogelj zopet nevaren. Po triurnem letu sta naša zrakoplovca srečno dospela v Krakov.

Prvi boj Garibaldincev v Argonskem lesu. Italijanski prostovoljski polk, ki mu poveljuje Peppino Garibaldi, je imel dne 26. decembra v Argonskem lesu svoj prvi boj. Kakor poroča neki sobojevnik »Secolus«, je prispel 2500 močnih polk na prvi božični dan po petdnevni pohod v Florent. Nato so odšli Garibaldinci v Argonski les in dospeli po štirinurnem težavnem ponočnem maršu do strelskih jarkov. Prva stotinja, ki je zasedla najbolj sprednji jarek, ki se nahajal je 30 metrov od nemških strelskih jarkov, je dobila ob 8 zjutraj od Peppina Garibaldi ukaz za bajonetni naskok.

Toda Nemci so dobro pazili in so obsuli napadalce s točo krogelj iz pušk in strojnih pušk. Med prvimi, ki so padli, je bil Bruno Garibaldi. Napad se je ponesrečil in prostovoljci so se zbrali v svojem strelskem jarku, ki ga je zasedla med tem sledeča druga stotinja. Garibaldinci so pričeli kmalu z drugim napadom, tekom katerega se jim je posrečilo zavzeti del nemškega jarka. Sedem Garibaldincev je skočilo v jarek, ki pa je zletel nenadoma v zrak. Zopet so se morali Italijani umakniti in pustiti na bojišču mrtve in truplo Bruno Garibaldija. Garibaldinci so imeli 40 mrtvih in 150 ranjenih. Kakor poroča »Corriere della Sera«, so zamogli spraviti truplo Bruna Garibaldija na varno le skozi jarek nekega predora.

Tragika obmejnih pokrajin. »Koelnische Volkszeitung« poroča iz Alzacije - Lotaringije: Slučaji, da si stoji v krvavi borbi na zapadni fronti prijatelji in sorodniki nasproti, so v Alzaciji - Lotaringiji zelo številni. Ni je skoro starejše rodbine, ki bi ne imela tam in tu sorodnikov in znancev in sicer pogosto zelo bližnje pripadnike ožjega in širšega rodbinskega kroga. Tako mi je še pred kratkim tožila mati nekega mladega lotarinskega učitelja, ki se nahaja istokot v vojni, da je ne muči samo skrb za njenega edinega sina, ampak predvsem strašna misel, da bi se za mogla kdaj srečati v boju njena oba brata, od katerih se nahaja eden v nemški, drugi pa v francoski armadi in sta oba pustila doma ženo in otroke. Da si stoji nasproti bratranci, to se smatra v Alzaciji že kot nekaj samoobsebi umilivega. Pred kratkim je prišla mimo neke vojaške železniške čuvajnice četa francoskih ujet-

nikov. Straža je obstojala večino dni iz samih lotarinskih črnovojnikov. Neki vojak iz Lamberga je zaklical glasno: »Ali ni nobenih lotarinskih bratov!« »Da!« mu je odgovoril nekdo, »jaz sem sin posestnika A. V. iz Lamberga. Slučaj je nanesel, da se je med stražo čuvajnice nahajal ravno njegov bratranec. Svidenje je bilo seveda silno iskreno in prisrčno. Če bi se preiskovalo, bi se našlo v tej vojni še na stotine in tisoče takih slučajev.

Nazaj! V nekem opisovanju nove razporeditve na Rusko-Poljskem v »Koelnische Volkszeitung«, pravi poročevalec Oskar Usedom med drugim: Imeli smo cele mesece krvave boje. Z navdušenjem smo prodirali vedno bolj v notranjost sovražne dežele. Toda kako hitro je bilo uničeno vse to naše navdušenje! Kako strašno je vplival na nas kategorični ukaz: Nazaj! To ni bo šumelo večno v ušesih. Zakaj? Čemu? To vprašanje je šlo od ust do ust. Nismo mogli razumeti bridke resnice. Upanje? Sedaj ni pomagalo nobeno »Zustavlanje«. Na kaki drugi fronti je bilo morda potrebno znatno ojačenje sil. Na delu je bila strategija. Kje je iskala odločitve, to smo pričeli slutiti šele polagoma. In s krvavega srcom je morala biti odredjena umaknitev. Kako naj ti opišem čustva, ki jih ima vojak, če se proti večeru kakor tat izmuzne iz težko osvojenega, z veliko hrabrostjo in z velikimi izgubami pridobljene pozicije? Če koraka potem naprej v noč, zjutraj v boju s preganjajočim sovražnikom, čez dan vedno bolj in pred očmi vedno ona strašna zavest: kakor hitro nastopi večer, zopet nazaj! To so občutki najgloblje duševne potrtosti. To so rane, ki jih ni mogoče opisati. Izumrle so besede, ki jih je bilo slišati ob jasnih dnevih. Zdi se, kakor da se zavije vse v pajčolan, neprodorni pajčolan noči. In tudi noči postajajo vedno bolj težke, živci bolj razdraženi. In če dobi sovražnik informacije o zmanjšanju naših čet? Če sledi hitreje in če nas zajame...? Res strašni občutki!

Najmlajši vojak naše armade. Ogrska korespondenca poroča iz Prage: Najmlajši vojak naše armade spada k garniziji v Hebu. Fant je star 14 let in se je javil prostovoljno pri graškem tretjem domobranskem pešpolku. Po izvežbanju je odšel s polkom na bojišče, se udeležil bitke pri Grodeku in se pozneje ob prvem obleganju Przemysla odlikoval tako, da je bil imenovan za podčastnika. Z bajonetnim vzhodom na levi roki in šrapnelnim strelom v levi nogi, so prepeljali mladega vojaka v bolnišnico v Heb in ga, dokler popolnoma ne okreva, dodelil tamkajšnji garniziji.

Iz bojev pri Ypernu. Reinhold Engelmann iz Lipskega, ki je stopil kot prostovoljec v armado, je poslal nekemu »svomemu prijatelju« v Lipsko sledeče pismo o bojih pred Ypernom: Nastanjeni smo pri Ypernu, odkoder imamo do naše pozicije, ki je oddaljena 2,8 km od mesta, dobri dve uri hoda. Pot tjakaj kaže sledove strahovitega opustošenja, ki ga sploh ni mogoče opisati. V Zandvorde, bližnji vasi, so vse hiše popolnoma uničene, polja in travniki razriti od nemških in sovražnih strelskih jarkov. Skoro vsak meter zemlje je treba zavzeti z naskokom. Mnogo krvi je že teklo in bo še teklo, kajti tu so postavili Angleži svoje najboljše čete — kolonialno armado. Francozi pa glasovite alpske lovce. Počasi in med strašnimi boji se pomikamo polagoma naprej. Radi neprestanega deževja se nahajajo naši vojaki v nekaterih strelskih jarkih kar do kolen v vodi. Danes popoldne smo po močnem infanterijskem in artiljerijskem boju zasedli zopet neko višino. Mi pijonirji delamo ponočilo vedno nove strelske jarko, mečemo ročne granate in mine, napeljavamo po poljih in travnikih žice in to vse med sovražnim ognjem. Marsikdo izmed dragih prijateljev je že padel pri taki priliki. Sploh se izpreminja tu boj v vedno hušjo oblegovano borbo. Marsikatero francoskih pozicij smo že po sedemkrat naskočili brez vsakega uspeha. — Ravno kar sem bil prekinjen. Mimo so nesli, na obvezovališče melega podčastnika, ki so mu granatni drobci razmesarili nogo. Po njegovi izpovedbi je obležalo poleg njega še nekaj drugih tovarišev. Dežuje neprestano. Cesta je od padanja granat popolnoma razrita, povsod leže mrtvi vojaki in poginuli konji. Zrak je okužen. V strelskih jarkih se pogrezne človek dostikrat do pasu v blatu, kljub temu da čistimo jarek vsak dan sproti. Marsikdo je padel v temi že v kako granatno luknjo in gledal vedno samo še z glavo. Oskrba s poljskimi kuhinjami je razmeroma še imenitna. Veseli pa smo kljub vsem težavam. Šele pred kratkim smo čisto slučajno odkrili neko skladišče, kjer se je nahajalo 200 steklenic francoskega šampanjca in likerjev. Iz domovine prihajajo neprestano novi darovi. To je slika v majhnem. O splošnem položaju ne vem ničesar, ker izvem vsako stvar šele osem dni pozneje.

Domache vesti.

Petindvajsetletnica našega glavnega urednika. Včeraj okoli poldneva se je vršila v prostorih našega uredništva skromna, a zato tem prisrčnejša svečanost. Proslavili smo petindvajsetletnico našega glavnega urednika, g. Maksa Cotiča. V sobi glavnega urednika, okrašen s cvetjem, so se zbrali zastopniki našega političnega društva »Edinosti«, konsorcija lista, uredništva in uprave ter tiskarice. Navzoča sta bila za politično društvo predsednik dr. Wilfan in tajnik dr. Čok, za konsorcij lista pa dr. Gregorin, dr. Rybář in dr. Slavik. Dr. Wilfan je v vznešenih besedah poudarjal slavljenočo vztrajno, po-

zrtvovno rodoljubno delo, ki je obrodilo narodu na Tržaškem toliko lepih sadov. Izražal je upanje in željo, da bi slavljeneč še dolgo vrsto let posvečal svoje delo listu, ki je zrastlez iz njim iz majnega lističa, ki je izhajal po dvakrat na teden, v velik list z dvakratno dnevno izdajo, in prav tako tudi slovenskemu narodu, v čigar procvitu in napredku bo imel najlepše zadoščenje za svoje delo. Jubilejni dar, ki ga je slavljenuce naklonil konsorcij lista, je nato pospremil dr. Gregorin s prisrčnimi besedami, ki so napravile na vse navzoče najgloblji vtisk. Nato so čestitali jubilaru njegovi uredniški tovariši in v prava lista ter mu izročili lep spominski dar. V imenu tiskarskega osebja je izrekel slavljenuce čestitke vodja tiskarne g. Meljavec. Jubilar se je globoko ginja zahvaljeval in zagotavljal, da bo po svojih najboljših močeh izkušal zadoščati tudi še naprej svoji nalogi, dokler mu bodo dopuščale moči; ko pa pride čas, se umakne s sedanjega svojega mesta, globoko hvaležen vsem, ki so mu bili naklonjeni v izvrševanju njegovih dolžnosti in so mu stali ob strani pri njegovem delu. Da ne zaslužuje, je dejal, take počasti, kajti storil je le svoje dolžnosti. — Tako se je zaključila ta naša skromna domača slavnost, ki je bila tem prisrčnejša, ker je bila domača, ter so besede, ki so bile izgovorjene, prihajale res iz srca. Naj bi bila tudi ta naša domača slavnost v delno poplčilo zaslug moža, ki v svoji skromnosti gotovo ni pričakoval, da bi se ga spominjali na tak način. Zato pa še enkrat: čast njemu in njegovemu delu!

Dr. Andrej Sosič. Dobili smo že pred daljšim časom obvestilo, da je padel na južnem bojišču odvetnik koncipient, g. dr. Andrej Sosič. Nismo pa mogli verjeti tem vestem, dokler nam ni prišlo sedaj uradno obvestilo, da je bila tužna vest resnična. Dr. Sosič je odšel na južno bojišče kot poročnik, je bil pozneje, kakor smo bili obveščeni, zaradi svojega junaškega ponašanja pred sovražnikom imenovan za nadporočnika. 28. novembra je bil težko ranjen, a 30. novembra, ravno na svojega godu dan, je izdihnil.

Danes, ko javljamo to tužno vest naši javnosti, ne moremo tako v kratkem povedati vsega, kar je izgubila naša ožja tržaška domovina, ko je izgubila dr. Sosiča. Vedo pa to najboljše naši Openci, med katerimi je bil dr. Sosič duša vsega narodnega dela, vedo pa to tudi naši tržaški delavski sloji, katerim je bil dr. Sosič voditelj, ki je delal za delavsko stvar, ker mu je tako narekovalo srce, ljubezen do našega delavskega ljudstva, ne pa gmotni dobički. Tržaško Slovenstvo izgublja z dr. Sosičem eno najimaginejših, najsmotrenejše delujočih mlajših moči, in izgubo njega bomo čutili dolgo, dolgo. Mlad, v najlepši moški dobi 37 let je padel. Škoda, škoda ga je. Z nami, vsem tržaškimi Slovenstvom žaluje za njim vdova s tremi otročiči, a četrti ne bo nikdar videl svojega očeta.

Tam doli na jugu so ga zagrebli; krije ga slovanska zemlja, ki jo je ljubil z vso svojo dušo. Prišlo je, da je kot zvest sin svoje ožje domovine padel na bojišču — storil je svojo dolžnost. Slava njemu, slava njegovemu delu med nami, časten mu spomin! Z njegovo rodbino pa plaka ves slovenski Trst!

Na severnem bojišču je bil že pred dvema mesecema ranjen rez. 17. pešpolka Aleksander Del-Linz, cand. jur. praške univerze, 27 let star, iz Hruševja pri Postojni, ki je imel več dobrih prijateljev in znancev tudi med tržaškimi Slovenci. Umrl je vsled ran. Pokojniku, ki je bil dobra duša in vsled svojega plemenitega značaja in humorja vobče priljubljen, blag spomin!

Snocnja repriza burke »Brez denarja« je v igralnem oziru uspešna prav imenito, precej bolj nego prva uprizoritev. Poselno priznanje je treba izreči predstavljalcema glavnih ulog, gci. Lepuševci in g. Gradišu. Priznavamo tudi, da se je hvalevredno popravilo, kar smo gajali v oceni prve uprizoritve. Kakor čujemo, se igra ponovi jutri popoldne kot kronska predstava.

Vojni ujetniki v azijski Rusiji. V sled odloka c. kr. trgovskega ministrstva št. 50.727-P. ex 1914 z dne 29. decembra t. l. je začasno ustavljen promet s poštnimi zavetki za vojne ujetnike v azijski Rusiji.

Poštni in brozjavni promet z Italijo. Poštni promet v denarnih nakaznicah in s poštnimi nalogi z Italijo je od 1. januarja leta 1915. zopet otvorjen. Pripuščene so navadne kakor tudi brozjavne poštna nakaznice. Za poštna nakaznice, ki morajo biti izgotovljene v frankih se do nadaljnjega določa preračunovalno razmerje 100 frankov za 112 kron.

C. kr. namestništveni svetnik objavlja sledeči razglas: Svojci v vojni padli (pogrešanih) vojaških oseb, kateri so v Trstu z okolico pristojni ali bivajo v tem okolišu, se pozivljevo, da se predstavijo pri c. kr. namestništvenemu svetniku (ulica Caserma št. 7, II. nadstropje, soba št. 16), da se sestavijo dotične oskrbovalne vloge. Družinske pole, izdane od statistično-anagrafičnega urada (ulica SS. Martiri št. 4) in morebitne vojaške izkaznice je prineseti s seboj.

O ranjenih, odnosno bolnih vojaki. V mestno bolnišnico so bili sprejeti črnovojniški Fran Močnik, Fran Babouček in Matej Budel. — Opuščen je pa bil črnovojniški Matej Tušar.

Umrl so: Prijavljeni dne 1. t. m. na mestnem fizikatu: Mocenigo Tomaž, 83 let, ulica Al. Volta št. 1; Spazzal Marija, 44 let, ulica M. d'Azeglio št. 28; Vignini Ivan, 2 leti, ulica della Tesa št. 16; Notarsčiano Nikolaj, poldrugo leto, ulica del-

la Guardia št. 42; Konje Brunon, 2 meseca, ulica del Molino a Vento št. 30; Borsatti Ana, 27 let, ulica M. d'Azeglio št. 4; Vidič Josip, 80 let, ulica SS. Martiri št. 31; Petrim Emil, 79 let, ulica dei Porta št. 9; Musiacchi Judita, 94 let, ulica Malcanton št. 16; Bijanga Regina, 18 let, Skorklja št. 12; Lof Fernanda, pol leta, Vrdela št. 508. — V mestni bolnišnici dne 31. m. m.: D'Este Anton, 50 let; Levce Katarina, 58 let, Ponte Vincenca, 69 let; Moratti Marija, leto dni.

Skušal je, pa ni šlo. V trgovino s papirjem in pisarniški predmeti Štokelj in Debarba je predvčerajšnjim popoldne prišel 49 letni Alojzij Bernetini, ki stavlja v ulici dei Capitelli št. 9. Vstopivši v trgovino, je Bernetini izrazil željo, da bi nakupil več razglednic, naker so mu postregli in mu pokazali veliko škatlo, polno najrazličnejših razglednic. In Bernetini je res izbral — štiri razglednice po 10 vinarjev, a uslužbenec trgovine, ki mu je stregel, je opazil, da je Bernetini pograbil in skrnil pod jopič tri male kovinaste kipe, ki so bili vredni skupaj vsi trije 15 kron. Zato je dal dotični uslužbenec tvrdeke Štokelj in Debarba pozvati redarja, ki je Bernetinija aretiral in odvedel najprej na policijski komisariat v ulici della Mude vecchia, a od tam v zapore.

Ženska podružnica družbe sv. C. in M. v Trstu priredi

na praznik, v sredo, 6. januarja 1915

dobrodelen koncert v velikih dvoranah Narodnega Doma v Trstu.

Pri koncertu sodelujejo: gđc. Cirila Medvedova — alt, g. Josip Rijavec — tenor, g. Ciril Eržen — klavir, vsi iz Gorice in mešan oktet. — Začetek točno ob 8 zvečer. Predprodaja vstopnic pri vratarici Narodnega doma v Trstu.

Krvavi sadovi ljubosumja. 40letni uradnik južne železnice Romec Pečenko, rodom Tržačan in stanujoč v ulici Dante Alighieri, je že osem let živel v divjem zakonu z 29letno Amelijo Gasperinijevo, ki je sodnim potom ločena od svojega zakonskega soproga Ivana. Amelija je pa bila vedno grozno ljubosumna in Pečenko je že prestal marsikako bridko uro radi te njene ljubosumnosti. Najhušja in najbridkejša ura je pa bila zanj včeraj med 11 in poldnem. Pečenko je bil povabil na dom nekega prijatelja, da mu je pomagal prenesti pohištvo in drugače urediti sobo. Ko sta pa on in rečeni njegov prijatelj to delala, je prišla Amelija in ustrelila z revolverjem proti Pečenkovi ter ga zadela v desno oko. Pozvan je bil takoj zdravnik z zdravniške postaje, ki je podelil Pečenkovi najnujnejšo pomoč in ga dal potem odpeljati v mestno bolnišnico. Amelija je bila takoj aretirana, Pečenko pa izgubi desno oko.

Krvav pretep. V Drioljevi kavarni na trgu della Barriera vecchia sta se včeraj zjutraj sprla težaka Alojzij Soltrini, ki stanuje v ulici di Rena št. 11, in 31letni Fran Cantoni, ki stanuje pri Sv. Ani. Najprej sta se pošteno ozmerjala, potem sta se nabila s pestmi, a slednjic je Cantoni potegnil iz zepa nož in s tem zadal več ran na glavo Soltriniju ter potem pobegnil. K Soltriniju je bil pozvan na pomoč zdravnik z zdravniške postaje, ki mu je podelil najnujnejšo pomoč in ga dal potem prepejati v mestno bolnišnico.

Telovadno društvo Sokol v Trstu.

Bratje in sestre članice vaditeljskega zbora se vabijo, da pridejo danes, v soboto 2. januarja, točno ob 4 in pol popoldne v društveno telovadnico v svrhu važnega pogovora. Na zdar!

Za Božičnico pri Sv. Ivanu je darovala ga. Suban z Višave 1 krono in škrnicelj orehov.

Pri Božičnici pri Sv. Ivanu se je nabralo 69 kron 80 vinarjev radodarnih doneškov. Poleg drugih nepoznatih so darovali: po 2 kroni: Kokalj, Gradišar, igralci, dr. Slavikova, dva neimenovana, Martelanc; po 1 krono: Škrap, Flego, Marc, Godina St., Velkavrh, Dobré, Sušmelj, Daneu, Kocjančič, Buhler, Mihelič, Schmidt, Ukmar, Perotto, Stergar, Sušmelj, Božič Fran, Božič Ivan, Bežek, Kralj; po 90 vinarjev: Ličen; po 60 vinarjev: Zalesjak, Meršnik; po 50 vinarjev: Baretto, Skilan, Mijot, Gruden, Lenardon, Zgur, Dolhar, Svah, Delleš; po 40 vinarjev: Vatovec, Bezeg, Gradiš, Zeleznik, Zeleznik, Sosič, Kovačič, Kovačič, Raubar; po 30 vinarjev: Lenardon. — Če se je koga v naglici spregledalo, naj blagovolji opróstiti. — Po odbitih stroških se je izročil čisti dobiček 54 kron ženski podružnici, ki je obdarovala deco otroškega vrtnca.

Poiritim srceam naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni sin, brat in svak, gospod

ALEKSANDER DEL LINZ cand. iur. rezerv, 17. pašpolka

iz Hruševja pri Postojni, v starosti 27 let, umrl v bolnišnici na Ogrskem častne smrti za domovino. — Bodi mu ohranjen prilazen spomin!

HRUŠEVJE pri POSTOJNI, dne 31. decembra 1914.

Peter in Alojzija Del Linz, stariši. — Avgust, Edward, Peter, Vinko, Mimi, Papca in Tonča, bratje in bratje. — Ivan Blanzani, c. kr. poštni nadoficijal v Trstu, Vencelj Černigoj, železniški revident v Inmostu, svaka.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska posrežba in slovenski jedilni listi.

10% čistega dobička daje Ciril- Metodovi družbi knjigarna GORENJEC & Co, ulica Caserma št. 16 (zraven kavarne Commercio).

MALI OGLASI: se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Odda se soba in kuhinja. Rojan, Scala saata št. 180. 1250

Meblovana soba zračna, se odda takoj v ulici Commercialo št. 11, III. nadst. 4000

Perlot, urar, ulica Stadion št. 2611 1269

Antonio Corrado Trst, ulica Pietà št. 19 pripravilo svojo delavniško marmorja. Sprejema tudi popravila. Telefon št. 22-53 bis. 1107

Odda se takoj v najem stanovanje na Vrdeh 566 nasproti parka Boschetto z 2 sobama sobico in kuhinjo, z vodo in plinom. — Naslov: Iva n. Čeh, Rodica. 1249

Odda se solnčna soba z dvema posteljama v ulici Belvedere 12, vrata 15. 4015

Mebilirana soba se odda takoj gospodini ali prijetni ženi. — Ulica Alfieri 17, vrata 5, prvo nadstropje. 4016

Gostilna teran prvo vrste po krogi 104 ter vipaviska in istrska vina. 1229

Kislo zelje I vrste 40 kg K 480, 100 kg K 9—, krastavci, peperoni. Po poštnem povzetju razpošilja Ant. Linek, Znojmo (Znanim Češko. Ceniki na razpolago. 1295

Pet mladih molznih krav najboljših pasem (Borinthal), prodajo se radi vojne po ceni. Poljasnika dajc upravitelj Inse-rnatnega oddelka Edinosti. 4014

Due postelji vzmeti, novo žimnica K 86. — Polna spalnica soba z žimnicami K 290. — V. Fonderia 12, I. 2318

Dnevnik „Edinost“ v Trstu je izdal in založil naslednje knjige:

- 1. »VOHUN«. Spisal J. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOL- STEGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaifli. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergjevič Turgienjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«. Povest izgorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBRED- NEM JEZIKU PRI KATOL. JUGO- SLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
7. »TORALEC«. Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dosto- jevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGIČEVA«. Spisal Ksaver Sandor-Ojalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—.
9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič Poslovenil Stefan Klavš. Cena K 1.60.
10. »JUG«. Historični roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—.
11. »VITEZ IZ RDEČE HISE«. (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznani- la je pošiljati »Inseratnemu oddelku« »Edinosti«, Trst, ulica Sv. Franciška št. 20

UMETNI ZOBJE PLOMBIRANJE ZOBOV. IZDIRANJE ZOBOV : BREZ BOLEČINE : Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER ZOBOZDRAV- NIK TRST KONC. ZOBNI TEHNIK ULICA CASERMA, 13 IL. nad.

Potrjim srceam naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni sin, brat in svak, gospod ALEKSANDER DEL LINZ cand. iur. rezerv, 17. pašpolka iz Hruševja pri Postojni, v starosti 27 let, umrl v bolnišnici na Ogrskem častne smrti za domovino. — Bodi mu ohranjen prilazen spomin! HRUŠEVJE pri POSTOJNI, dne 31. decembra 1914. Peter in Alojzija Del Linz, stariši. — Avgust, Edward, Peter, Vinko, Mimi, Papca in Tonča, bratje in bratje. — Ivan Blanzani, c. kr. poštni nadoficijal v Trstu, Vencelj Černigoj, železniški revident v Inmostu, svaka.